

بیانات مقام معظم رهبری درباره امام رضا(ع)

پیام زندگی علی ابن موسی رضا چیست؟ ما که نباید فقط به مرقد امام علی ابن موسی الرضا اظهار ارادت کنیم او امام ماست، زندگی او برای ما درس است، از زندگی او باید درس بگیریم

معرفی سوگواره

در حقیقت، وجه غالب رفتاری و گفتاری امام رضا (ع) رویکرد فرهنگی است هنر یکی از عناصر موثر در زندگی انسانها است و همواره به عنوان انعکاس از تواناییهای فکری، دستی و عاطفی بشر منعکس شده و با زندگی انسانها و انسانیت گره خورده است. در این دنیای بزرگ، هر جا که سخن از هنر و زیبایی است توجه انسانها به آن جلب شده است چرا که انسانها اساساً علاقه‌مند به هستی‌شناسی، زیبایی‌شناسی و معرفت‌خداوند و آفریده‌های زیبای باریتعالی هستند در طول تاریخ، رشد و گسترش هنر همواره بر محوریت دین صورت گرفته است. به گونه‌ای که دین محتوای هنر را مورد تاثیر قرار داده است. در طول تاریخ هنرمندان بسیاری بوده‌اند که خلاقیت‌های هنری خود را به منصفه ظهور رسانده‌اند و در پرتوی این هنرآفرینی، باورهای دینی و اعتقادات اسلامی خود را به صورتی بارز به اثبات رسانده‌اند، برخی از افراد دارای نبوغ، خلاقیت، استعداد هنری و توانایی‌هایی هستند که اگر در مسیر صحیح و در مسیر تعالی از آنها استفاده شود باعث تعالی جامعه، ارتقاء فرهنگی و باورها و ارزش‌های آن جامعه می‌شود

تبلیغ و ترویج فرهنگ رضوی و شیعی به زبان هنر و همچنین معرفی فرهنگ زیارت از جمله مهم‌ترین اهداف سوگواره می باشد

ارکان سوگواره:

شورای سیاستگذاری

دبیرخانه دائمی

کمیته محتوای

ستاد اجرایی

کارگروه‌های تخصصی

هیات داوران نهایی

اهداف سوگواره:

۱- اشاعه و ترویج فرهنگ رضوی

۲- گسترش فعالیتهای هنری مرتبط با سیره امام رضا (ع)

۳- کشف استعداد های جدید در حوزه هنر و نگاه ویژه به خلاقیت

۴- گرامیداشت تولیدکنندگان و پدید آوردگان آثار حوزه فرهنگ رضوی

۵- تعمیق و ترویج فرهنگ رضوی با استفاده از ابزار هنر و رسانه

۶- زمینه‌سازی برای تولید و توزیع آثار هنری-رسانه‌ای با محوریت فرهنگ رضوی در فضای مجازی

موضوعات سوگواره :

۱- احادیث حضرت امام رضا (علیه السلام)

۲- اشعار رضوی

بخش های سوگواره:

خوشنویسی (نستعلیق ، شکسته نستعلیق ، ثلث ، نسخ ، نقاشی خط ، معلی)

هنر های تجسمی (تایپوگرافی ، پوستر)

ادبی (داستان کوتاه ، شعر ، دژنوشته)

تولید محتوای فضای مجازی (صفحات مجازی ، کانال ، کلیپ ، استوری ، پست ، موشن گرافی)

عکس رضوی(تک عکس ، مجموعه عکس ، فتو کلیپ)

قوانین و شرایط ارسال آثار سوگواره:

- آثار الزاما می بایست در ارتباط با موضوعات سوگواره (احادیث امام رضا ، اشعار رضوی) باشد .

- شیوه و تکنیک خلق آثار به صورت آزاد

- آثاری به غیر از موضوعات سوگواره به دبیرخانه ارسال شود داوری نخواهند شد

- هنرمندان در مرحله اول می بایست عکس اثر خود را از راه های عنوان شده به دبیرخانه سوگواره ارسال نمایند. پس از بررسی اولیه در صورت صلاحدید هیئت داوران جهت بررسی اصل اثر به هنرمندان اعلام خواهد شد در تاریخ مقرر اصل اثر را به دبیرخانه ارسال نمایند.

- در نوشتار اثر، لازم است تاویل، برداشت، گرتة برداری و اقتباس از اثر یا آثار و هنرمندان مرجع، به صراحت ذکر شود. در غیر این صورت از سوگواره حذف و تمامی جوایز و امتیازات لغو می گردد.

- دبیرخانه حق استفاده از آثار را در رسانه ها و اطلاع رسانی، تبلیغات فرهنگی و نمایش در داخل و خارج از کشور با ذکر نام هنرمند خواهد داشت.

- هر متقاضی می تواند حداکثر با ۴ تک اثر یا پروژه (یا ترکیبی از هر دو) در سوگواره شرکت نماید.

- آثار نباید در گذشته حائز رتبه شده باشد .

- تصمیم گیری درمورد مسائل پیش بینی نشده به عهدهی برگزار کنندگان سوگواره است.

روز شمار سوگواره:

مهلت ارسال آثار از ۱۴۰۰

انتخاب و داوری دی ۱۴۰۰

اعلام نتایج آخر دی ۱۴۰۰

برگزاری نمایشگاه و اختتامیه آثار بهمن ۱۴۰۰

ارسال آثار:

ارسال آثار به سایت سوگواره Serajullah.ir

احادیث امام رضا :

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضَى الْإِمَامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ

بارالها درود و رحمت فرست بر علی بن موسی الرضا پسندیده پیشوای پارسا و منزه

وَ حُجَّتِكَ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَ مَنْ تَحْتَ الثَّرَى الصِّدِّيقِ الشَّهِيدِ

و حجت تو بر هر که روی زمین است و هر که زیر خاک بسیار راستگو و شهید

صَلَاةً كَثِيرَةً تَامَةً زَاكِيَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَوَاتِرَةً مُتَرَادِفَةً كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ

درود و رحمتی فراوان و کامل و با برکت و متصل و پیوست و پیاپی و دنبال هم همچون بهترین رحمتی که بر یکی از اولیاءت فرستادی.

چهل حدیث - حدیث ۱ : ولایت و اطاعت

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«مَنْ كَانَ مِنَّا وَ لَمْ يُطِعِ اللَّهَ فَلَيْسَ مِنَّا»

هر کس خودش را از ما بداند و خدا را اطاعت نکند از ما نیست (سفینه البحار ج ۲/ص ۹۸)

چهل حدیث - حدیث ۲ : مباحات خدا و فرشتگان

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«مَنْ فَعَلَ مَا لَزِمَهُ مِنْ أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ بَاهَى اللَّهُ تَعَالَى بِهِ وَ مَلَائِكَتُهُ»

هر کس حقوق لازمش نسبت به مؤمنان را انجام دهد خداوند و فرشتگان به او مباحات می کنند

(مستدرک الوسائل / ج ۲ / ص ۴۱۳)

چهل حدیث - حدیث ۳ : محرمات الهی

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«إِعْلَمُ أَنَّهُ لَا وَرَعَ أَنْفَعُ مِنْ تَجَنُّبِ مَحَارِمِ اللَّهِ وَ الْكَفِّ عَنِ أَدَى الْمُؤْمِنِ»

هیچ خویشتن داری ای سودمندتر از دوری از حرام و پرهیز از آزار مؤمنان نیست (فقه الرضا علیه السلام/ ص ۳۵۶)

چهل حدیث - حدیث ۴ : حبل المتین

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«هُوَ (الْقُرْآنُ) حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينُ وَ عُرْوَتُهُ الْوُثْقَى»

قرآن ریسمان محکم الهی و رشته استوار و مطمئن او در میان بندگان است (بحار الأنوار/ ج ۱۷/ ص ۲۱۰)

چهل حدیث - حدیث ۵ : قرآن

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْقُرْآنُ كَلَامُ اللَّهِ لَا تَتَجَاوَزُوهُ وَ لَا تَطْلُبُوا الْهُدَى فِي غَيْرِهِ فَتَضِلُّوا»

قرآن، سخن خداوند است از مرز آن مگذرید و هدایت و سعادت را در غیر آن نجوید که گمراه خواهید شد (روضه الواعظین/ ج ۱/ ص ۳۸)

چهل حدیث - حدیث ۶ : صلوات، کفاره گناه

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«مَنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَى مَا يُكْفِّرُ بِهِ ذُنُوبَهُ فَلْيُكْثِرْ مِنَ الصَّلَاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فَإِنَّهَا تَهْدِمُ الذُّنُوبَ هَدْمًا»

هر کس نمی تواند کفاره ی گناهانش را بپردازد، بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله و سلم بسیار صلوات فرستد زیرا صلوات گناهانش را کاملا از بین می برد. (عیون اخبار الرضا علیه السلام / ج ۱/ ص ۲۹۴)

چهل حدیث - حدیث ۷ : وصف امام

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْإِمَامُ الْأَنْبِيُّ الرَّفِيقُ وَ الْوَالِدُ الشَّفِيقُ وَ الْأَخُ الشَّقِيقُ»

امام، مونس دلسوز و پدري مهربان و برادری همدل است. (مسند الامام الرضا علیه السلام/ ج ۱/ ص ۶۹)

چهل حدیث - حدیث ۸ : استعانت از امام

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«إِذَا نَزَلَتْ بِكُمْ شَدِيدَةٌ فَاسْتَعِينُوا بِنَا عَلَى اللَّهِ»

هر گاه برای شما پیش آمد سختی روی داد به وسیله ما از خداوند یاری بجوئید (مستدرک الوسائل/ ج ۵/ ص ۲۲۹)

چهل حدیث - حدیث ۹ : خورشید هدایت

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْإِمَامُ الدَّلِيلُ فِي الْمَهَالِكِ، مَنْ فَارَقَهُ فَهَالِكٌ»

امام راهنمای در مهلکه هاست و هر آن که از او جفا شود هلاک گردد. (الكافی/ ج ۱/ ص ۱۹۸)

چهل حدیث - حدیث ۱۰ : محاسبه نفس

قَالَ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«مَنْ خَاسَبَ نَفْسَهُ رِيحَ وَ مَنْ غَفَلَ عَنْهَا خَسِرَ»

هر که از نفس خویش حساب کشد سود می برد و هر که غفلت ورزد زیان می بیند (بحار الانوار/ ج ۷۵، ص ۳۵۲)

چهل حدیث - حدیث ۱۱ : ناپایداری دنیا

قَالَ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«عَجِبْتُ لِمَنْ اخْتَبَرَ الدُّنْيَا وَ تَقَلَّبَتْهَا كَيْفَ يَطْمَئِنُّ إِلَيْهَا»

در شگفتم چگونه کسی که دنیا را آزموده و تغییرات آن را به چشم خود دیده باز دل به دنیا میبندد. (بحار الانوار/ ج ۷۵/ص ۴۵۰)

چهل حدیث - حدیث ۱۲ : گناهان کوچک و بزرگ

قَالَ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الصَّغَائِرُ مِنَ الذُّنُوبِ طُرُقٌ إِلَى الْكِبَائِرِ مَنْ لَمْ يَخَفِ اللَّهَ فِي الْقَلِيلِ لَمْ يَخَفْهُ فِي الْكَثِيرِ»

گناهان کوچک، زمینه ی رسیدن به گناهان بزرگ است. هر که در گناه کوچک از خدا نترسد در گناه بزرگ هم از خدا نخواهد

ترسید. (عیون اخبار الرضا علیه السلام/ ج ۲/ ص ۱۸۰)

چهل حدیث - حدیث ۱۳ : آتش حسد

قَالَ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«لَيْسَ لِتَخِيلِ رَاحَةً وَ لَا لِحَسُودٍ لَذَّةً»

خسبیس را آسایشی و حسود را لذتی نیست. (تحف العقول/ ص ۴۵۰)

چهل حدیث - حدیث ۱۴ : حرص و حسد

قَالَ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«إِيَاكُمْ وَ الْحِرْصَ وَ الْحَسَدَ فَإِنَّهُمَا أَهْلَكَ الْأُمَّمَ السَّالِفَةَ»

از حرص و حسد بپرهیزید زیرا این دو صفات آنها یگذشته را نابود کرده است. (بحار الانوار/ ج ۷۵/ ص ۳۴۶)

چهل حدیث - حدیث ۱۵ : تندروی

قَالَ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«سُرْعَةُ الْمَشْيِ تَذْهَبُ بِبَيْهَاتِ الْمُؤْمِنِ»

تند روی شکوه مؤمن را از بین می برد. (خصال صدوق/ ص ۹)

چهل حدیث - حدیث ۱۶ : رنج ادب

قَالَ الرَّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْأَدَبُ كُفْفَةٌ فَمَنْ تَكَلَّفَ الْأَدَبَ قَدَرَ عَلَيْهِ»

ادب نتیجه ی تحمل سختی است هر که این سختی را تحمل کند به ادب دست یابد (اصول کافی، ج ۱ / ص ۲۴)

چهل حدیث - حدیث ۱۷ : فرومایه کیست؟

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«السَّيْلَةُ مَنْ كَانَ لَهُ شَيْءٌ يُلْهِمُهُ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى»

پست و فرومایه کسی است که چیزهای بیدار دکه با عثغفلت او از یاد خدا می شود. (مستدرک الوسائل/ج ۱۳/ص ۲۶۹)

چهل حدیث - حدیث ۱۸ : راه نگه داشتن نعمت ها

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ فِي نِعَمِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ فَلَا تَنْفَرُوهَا عَنْكُمْ بِمَعَاصِيهِ»

ای مردم تقوا را درباره ی نعمت های الهی رعایت کنید و نعمت ها را با گناه و معصیت از خود مرانید (عیون اخبار الرضا علیه السلام/

ج ۲/ص ۱۶۹)

چهل حدیث - حدیث ۱۹ : کنترل خشم

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْمُؤْمِنُ إِذَا غَضِبَ لَمْ يُخْرِجْهُ غَضَبُهُ مِنَ الْحَقِّ»

مؤمن هرگاه خشمگین شود، خشمش او را از مسیر حق منحرف نمی سازد (بحار الانوار/ج ۷۵/ص ۳۵۲)

چهل حدیث - حدیث ۲۰ : چهار اندرز اجتماعی

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«اصْحَبِ السُّلْطَانَ بِالْحَذَرِ وَ الصَّدِيقَ بِالتَّوَاضُعِ وَ الْعَدُوَّ بِالتَّحَرُّزِ وَ الْعَامَّةَ بِالْبِشْرِ»

در برابر قدرتمندان محتاط، در برابر دوستان فروتن، در برابر دشمنان مراقب و در برابر مردمان گشاده رو باش (بحار الانوار/ج ۷۱/

ص ۱۶۷)

چهل حدیث - حدیث ۲۱ : قناعت

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْقَنَاعَةُ تَجْتَمِعُ إِلَى صِيَانَةِ النَّفْسِ وَ عِزِّ الْقَدْرِ»

قناعت هم نشین کرامت و سربلندی است. (بحار الانوار/ج ۷۵ /ص ۳۴۹)

چهل حدیث - حدیث ۲۲ : مراقبت زبان

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«إِحْفَظْ لِسَانَكَ تَعِزُّ»

زبان خود را نگهدار عزیز می شوی. (اصول کافی/ ج ۲/ ص ۱۱۳)

چهل حدیث - حدیث ۲۳ : خود رأیی

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«خَاطَرَ بِنَفْسِهِ مَنْ اسْتَعْنَى بِرَأْيِهِ»

آن که خودرأی باشد خود را به هلاکت افکنده است. (عیون اخبار الرضا علیه السلام/ ج ۲/ ص ۵۴)

چهل حدیث - حدیث ۲۴ : کلید فقر

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْمَسْأَلَةُ مِفْتَاحُ الْبُؤْسِ»

دست نیاز به سوی دیگران بردن کلید فقر و تنگدستی است. (بحار الانوار/ ج ۹۳/ ص ۱۵۷)

چهل حدیث - حدیث ۲۵ : عیب پوشی

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْمُذِيعُ بِالسَّيِّئَةِ مَخْذُولٌ وَالْمُسْتَتِرُ بِالسَّيِّئَةِ مَعْفُورٌ لَهُ»

هر که کار زشت دیگران را بر ملا کند خوار می گردد و هر که آن را بپوشاند خدایش می آمرزد (میزانالحکمة/ ج ۲/ ص ۹۸۸)

چهل حدیث - حدیث ۲۶ : روزی اندک

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«لَا تَسْتَقْبِلُوا قَلِيلَ الرِّزْقِ فَتُحْرَمُوا كَثِيرَهُ»

روزی کم را اندک نشمارید که از رزق و روزی فراوان محروم می شوید. (بحار الانوار/ ج ۷۵/ ص ۳۴۷)

چهل حدیث - حدیث ۲۷ : طلب معاش

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«أَيْسَ لِلنَّاسِ بُدٌّ مِنْ طَلَبِ مَعَاشِهِمْ فَلَا تَدْعِ الطَّلَبَ»

انسان برای معیشت چاره ای جز تلاش ندارد پس سعی و تلاش را رها مکن. (وسائل الشیعة/ ج ۱۲/ ص ۱۸)

چهل حدیث - حدیث ۲۸ : رفتار مؤمن

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْمُؤْمِنُ الَّذِي إِذَا أَحْسَنَ اسْتَبْشَرَ وَإِذَا أَسَاءَ اسْتَغْفَرَ»

مؤمن کسی است که چون نیکی کند شاد و چون بدی کند استغفار نماید. (عیون اخبار الرضا علیه السلام/ ج ۲/ ص ۴)

چهل حدیث - حدیث ۲۹ : شناختن قدر خویشتن

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«مَا هَلَكَ أَمْرٌ عَرَفَ قَدْرَهُ»

هر که قدر خویش بشناسد نابود نخواهد شد (بحار الأنوار/ج ۷۲/ص ۶۶)

چهل حدیث - حدیث ۳۰ : تدبیر در امور

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْتَدْبِيرُ قَبْلَ الْعَمَلِ يُؤْمِنُكَ مِنَ النَّدَمِ»

تدبیر قبل از عمل، تو را از پشیمانی در امان می دارد (عیون اخبار الرضا علیه السلام/ج ۲/ص ۵۴)

چهل حدیث - حدیث ۳۱ : یاد مرگ

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«أَنَّ ذِكْرَ الْمَوْتِ أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ»

همانا یاد مرگ برترین عبادت است. (بحار الأنوار/ج ۷۵/ص ۳۴۷)

چهل حدیث - حدیث ۳۲ : اخلاق بد

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«إِيَاكُمْ وَ سَوْءَ الْخُلُقِ فَإِنَّ سَيِّئَ الْخُلُقِ فِي النَّارِ لَامْحَالَةٌ»

از بد اخلاقی بپرهیزید زیرا بد اخلاق بدوتردیدر آتش است. (عیون اخبار الرضا علیه السلام/ج ۱/ص ۳۴)

چهل حدیث - حدیث ۳۳ : مشاجره

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«إِيَاكُمْ وَ مُشَاجِرَةَ النَّاسِ فَإِنَّهَا تُظْهِرُ الْغِرَّةَ وَ تُدْفِنُ الْعِزَّةَ»

از مشاجره با مردم بپرهیزید زیرا مشاجره عیوب نهفته را آشکار می سازد و عزت را از بین می برد (مسند الامام الرضا علیه السلام/ج ۱/ص ۲۷۴)

(۲۷۴ ص ۱)

چهل حدیث - حدیث ۳۴ : رضایت از اعمال دیگران

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«مَنْ رَضِيَ شَيْئًا كَانَ كَمَنْ أَتَاهُ»

هر که از کاری راضی باشد مثل کسی است که آن را انجام داده است (عیون اخبار الرضا علیه السلام/ج ۱/ص ۲۷۳)

چهل حدیث - حدیث ۳۵ : گنج دانش

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْعِلْمُ خَزَائِنٌ وَ مَفَاتِيحُهُ السُّؤَالُ»

دانش گنجینه ای درب بسته و کلید آن سؤال است. (عیون اخبار الرضا علیه السلام/ج ۲/ص ۲۸)

چهل حدیث - حدیث ۳۶ : صله ی رحم

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«مَنْ لَمْ يَصِلْ رَحِمَهُ لَمْ يَتَّقِ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ»

هر که صله رحم نکند تقوای الهی را رعایت نکرده است. (عیون اخبار الرضا علیه السلام/ ج ۲/ ص ۲۳۴)

چهل حدیث - حدیث ۳۷ : علامت فهم

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«مِنْ عِلْمَاتِ الْفَقْهِ الْجِلْمِ وَالْعِلْمِ وَالصَّمْتِ»

همانا از نشانه های دینی شناسی، بردباری، دانش و سکوت است. (الکافی/ ج ۲/ ص ۱۱۳)

چهل حدیث - حدیث ۳۸ : بیم و امید

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«لَا يَخَافُ عَبْدٌ إِلَّا ذَنْبَهُ وَ لَا يَرْجُو إِلَّا رَبَّهُ»

بنده باید جز از گناهانش نترسد و جز به خدا امید نبندد (عیون اخبار الرضا علیه السلام/ ج ۲/ ص ۴۴)

چهل حدیث - حدیث ۳۹ : ارزش اندیشه

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ كَثْرَةَ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَ إِنَّمَا الْعِبَادَةُ كَثْرَةُ التَّفَكُّرِ فِي أَمْرِ اللَّهِ»

عبادت، بسیاری روزه و نماز نیست و همانا عبادت، بسیار اندیشیدن در امر خداست. (تحف العقول/ ص ۴۴۲)

چهل حدیث - حدیث ۴۰ : سکوت

قَالَ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«إِنَّ الصَّمْتَ بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْحِكْمَةِ»

سکوت دری از درهای حکمت است. (الکافی/ ج ۲/ ص ۱۱۳)

منبع : کتاب چهل حدیث از امام رضا علیه السلام، رضای آل محمد علیهم السلام، معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی آستان قدس رضوی

اشعار رضوی

وصال شیرازی

قضا بس تیز چنگال است و سندان خای دندانش
ندانم غیر تسلیم و رضا کس مرد میدانش
قضا تیربست صید افکن پلنگ آویز و پیل اوژن
ولی بر آهوی دشت رضا کُند است دندانش
قضا تیربست جوشن دروگر داوود جوشن‌گر
همی با اسپر دست رضا موم است پیکانش
قضا را پادشاهی داد یزدان بر همه گیتی
چو سلطان گشت بر گیتی رضا را کرد سلطانش

نصراالله مردانی

می‌لاد گل به فصل بهاران خجسته باد
آواز دلنواز هزاران، خجسته باد
در گلشن همیشه گل افشان سرم‌دی
رقص نسیم و جوش بهاران خجسته باد
سر زد ز آسمان یقین کوکب رضا
این مژده بر شکسته حصاران خجسته باد
شد جلوه گر ز مشرق جان آفتاب عشق
باران نور، در شب یاران خجسته باد
سیراب شد کویر دل از چشمه سار نور
بردشت تشنه، ریزش باران خجسته باد
بشکفته بر لبان ظفر، غنچه های فجر
ای میر عشق، فتح سواران خجسته باد
شب را شکست جاده ی شبگیر آفتاب
گلبانگ نوش نوش خماران خجسته باد
می‌لاد مهر هشتم دین، حجت خدا

بر پیر پرخروش جماران خجسته باد

سهیل محمودی

در بند هواییم، یا ضامن آهو!

در فتنه رهاییم، یا ضامن آهو!

بی تاب و شکیبیم، تنها و غریبیم

بی سقف و سراییم، یا ضامن آهو!

عریانی پاییز، خاموشی پرهیز

بی برگ و نواییم، یا ضامن آهو!

سرگشته تر از عمر، برگشته تر از بخت

جویای وفاییم، یا ضامن آهو!

آلوده ی بدنم، فرسوده ی ایام

با خود به جفاییم، یا ضامن آهو!

آلوده مبادا، فرسوده مبادا

این گونه که ماییم، یا ضامن آهو!

پوچیم و کم از هیچ، هیچیم و کم از پوچ

جز نام نشاییم، یا ضامن آهو!

ننگینی نامیم، سنگینی ننگیم

در رنج و عناییم، یا ضامن آهو!

بی‌رد و نشانیم، از دیده نهانیم

امواج صداییم، یا ضامن آهو!

صید شب و روزیم، پابند هنوزیم

در چنگ فنااییم، یا ضامن آهو!

چندی است به تشویش، با چیستی خویش

در چون و چرااییم، یا ضامن آهو!

با دامنی اندوه، خاموش تر از کوه

فریاد رساییم، یا ضامن آهو!

مجبور مخیر، ابداع مکرر
تقدیر قضاییم، یا ضامن آهو!
افتاده به عصیان، تن داده به کفران
آلوده رداییم، یا ضامن آهو!
حیران شده ی رنج، طوفان زده ی درد
دریای بکاییم، یا ضامن آهو!
تو گنج نهانی، ما رنج عناییم
بنگر به کجاییم، یا ضامن آهو!
با رنج پیایی، در معرکه ی ری
بی قدر و بهاییم، یا ضامن آهو!
نه طالع مسعود، نه بانگ خوش عود
زندانی ناییم، یا ضامن آهو!
در غربت یمگان، در محبس شروان
زنجیر به پاییم، یا ضامن آهو!
رانده ز نیستان، مانده ز میستان
تا از تو جداییم، یا ضامن آهو!
سودای ضرر ما، کالای هدر ما
اوقات هباییم، یا ضامن آهو!
دل خسته و رسته، از هر چه گسسته
خواهان شماییم، یا ضامن آهو!
روزی بطلب تا، یک شب به تمنا
نزد تو بیاییم، یا ضامن آهو!
در صحن و سرایت، ایوان طلایت
بالی بگشاییم، یا ضامن آهو!
با ما کرم تو، ما در حرم تو
ایمن ز بلاییم، یا ضامن آهو!

چشم از تو نگیریم، جز تو نپذیریم
اصرار گداییم، یا ضامن آهو!
در حسرت کویت، با حیرت رویت
آینه‌لقاییم، یا ضامن آهو!
مشتاق زیارت، تا جبهه‌ی طاعت
بر خاک تو ساییم، یا ضامن آهو!
گو هر چه نباید، گو هر چه بیاید
در کوی رضاییم، یا ضامن آهو!
آیا پذیری، ما را پذیری؟
در خوف و رجاییم، یا ضامن آهو!
مهر است واگر قهر، شهد است واگر زهر
تسلیم شماییم، یا ضامن آهو!
فریادرسی تو، عیسی‌نفسی تو
محتاج شفاییم، یا ضامن آهو!
هر چند گنه‌کار، هر قدر سیه‌کار
بی‌رنگ و ریاییم، یا ضامن آهو!
ما بنده‌ی درگاه، در پیش تو، اما
در عشق خداییم، یا ضامن آهو!
در رنج و تباهی، وقتی تو بخواهی
آزاد و رهاییم، یا ضامن آهو!
ای چشمه‌ی خورشید، مهر تو درخشید
در عین بقاییم، یا ضامن آهو!
ما همسفر شوق، فریادگرشوق
آوای دراییم، یا ضامن آهو!
همخانه‌ی شبگیر، همسایه‌ی تأثیر
پرواز دعاییم، یا ضامن آهو!

همراز به خورشید، دمساز به ناهید
در شور و نواییم، یا ضامن آهو!
هم صحبت صبحیم، هم سوی نسیم
هم دوش صبایم، یا ضامن آهو!
ما خاک ره تو، در بارگه تو
گویای ثناییم، یا ضامن آهو!
سوگند الستیم، پیمان نشکستیم
در عهد «بلی» ییم، یا ضامن آهو!
یار ضعفا تو، خود ضامن ما تو
ما اهل خطاییم، یا ضامن آهو!
هم مسکنت ما، هر مرحمت تو
مسکین غناییم، یا ضامن آهو!
از فقر سرودیم، یا فخر نمودیم
فخر فقرایم، یا ضامن آهو!
نه نقل فلاطون، نه عقل ارسطو
جویای هداییم، یا ضامن آهو!
هنگامه ی وهم آن، کجراهه ی فهم این
ما اهل ولاییم، یا ضامن آهو!
از گوهر پاکیم، از کوثر صافیم
فرزند نیاییم، یا ضامن آهو!
چاووش شب رزم، سرجوش تب رزم
شوق شهداییم، یا ضامن آهو!
ایمان به تو داریم، یونان بگذاریم
تشریک زداییم، یا ضامن آهو!
منشور نشابور، سرسلسله ی نور
با حکمت و راییم، یا ضامن آهو!

تو راه مجستم، گر راه به عالم
جز تو بنماییم، یا ضامن آهو!
تا صور قیامت، با شور ندامت
شایان جزاییم، یا ضامن آهو!
همراهی استاد آگاهی مان داد
کز تو بسراییم، یا ضامن آهو!
این بخت سهیل است، کش سوی تومیل است
در نور و ضیاییم، یا ضامن آهو!
زین نظم بدایع، وین اختر طالع
اقبال هماییم، یا ضامن آهو!

ایت الله صافی گلپایگانی

من خادم خادمان درگاه رضا
درگاه عطا و کرم و جود و سخا
درگاه امام هشتمین طور لقا
سلطان سریر ارتضا نور خدا

ما عب حقیر حضرت مولاییم
در خط ولا ثابت و پابرجاییم
در روضه او اگر چه کم از موریم
از دولت لطف و کرمش آقاییم

ای گشته به زندان حوادث محبوس
افتاده به خاک غم و محنت، مأیوس
خواهی تو اگر نجات از بند بلا
شو ملتجی از صدق به شاهنشه طوس

ما را به سر از لطف تو افسر باشد
هر روز ز بگذشته نکوتر باشد

هر کس به ولای تو سرافراز شود
پایش به سر گنبد اخضر باشد

موسی گرمارودی

عاشقان را کو پناهی غیر توس؟

ای دل من آتشین آهی برآر
تا بسوزی دامن این روزگار
روزگار مردمی ها سوخته
چهره‌ی نامردمی افروخته
کینه‌ها در سینه‌ها انباشته
پرچم رنگ و ریا افراشته
دشت سبز اما ز خار و کاکتوس
وز تبر شد هیمه عود و آبنوس
آب دریا تن به موج کف سپرد
موج دریا اوج را از یاد برد
جان به لب شد از ریاکاری شرف
خوب بودن مرد و بودن شد هدف
آب هم آینه را گم کرده است
سنگ در دل‌ها تراکم کرده است
تیرگی انبوه شد پشت سحر
صبح در آفاق شب شد دربه‌در
نغمه‌های عشق هم خاموش شد
این قلندر باز شولاپوش شد
ارغوان روی او کم‌رنگ شد
پینانش هم‌نشین سنگ شد
خاک را از خار و خس انباشتند
یاس را در کرت شیدر کاشتند
نامرادی را دوا در کار نیست
مهر دارو در دل بازار نیست
گر دلی مجروح گردد از جفا

نیست گلخندی که تا یابد شفا
نسخه‌ای نو در فریب آورده‌اند
بوسه، دارویی که پنهان کرده‌اند
در دل این روزگار پرفسوس
عاشقان را کو پناهی غیر توس
ای شفابخش دل بیمار ما!
چاره‌ای کن از نگه در کار ما
خیل صیادان که در هر پشته‌اند
آهوان دشت‌ها را کشته‌اند
تا نهد دل در رخت پا در رکاب
اشک پیش افتاد و دل را زد به آب

سنایی

دشوار ترا به محشر آسان
از حجّت های دین یزدان
پیوسته درش مشیر غفران
چون عرش پر از فرشته هزمان
هم روح وصی درو به جولان
از هیبت او شریف، بنیان
نزدیک بمانده دیده حیران
فردوس فدای هر بیابان

دین را حرمیست در خراسان
از معجزهای شرع احمد
همواره رهش مسیر حاجت
چون کعبه پر آدمی ز هر جای
هم فرّ فرشته کرده جلوه
از رفعت او حریم، مشهد
از دور شده قرار زیرا
از حرمت زایران راهش

رهی معیری

تا نگرم جلوۀ افلاکیان
یک نفسم، راه به جائی دهند
دوخته‌ای دیده حسرت نصیب
با نظر پاک ببین، پاک را
چون سحر از فیض، نظر یافته است
راز گشاینده افلاک باش

دیده فرو بسته ام از خاکیان
شاید از این پرده، ندائی دهند
ای که بر این پرده خاطر فریب
آب بزن، چشم هوسناک را
آنکه در این پرده، گذر یافته است
خوی سحر گیر و نظر پاک باش

جامی

سلامُ علی آلِ خَیرِ النَّبیینِ
امامُ یُباهی بِهِ الْمُلْکُ وِ الدِّینِ
حریمِ درش قبله‌گاهِ سلاطینِ
دُرِّ دُرْجِ اِمکانِ مه‌ برجِ تمکینِ
رضا شد لقبِ چونِ رضا بودش آیینِ

ستلامُ علی آلِ طه و یاسینِ
سلامُ علی روضهٔ حَلِّ فیها
امام به حق شاه مطلق که آمد
شه کاخِ عرفان، گل شاخِ احسان
علی بن موسی الرضا کز خدایش

قیصر امین پور

چشمه‌های خروشان تو را می‌شناسند
موج‌های پریشان تو را می‌شناسند
پرسش‌تشنگی را تو آبی، جوابی
ریگ‌های بیابان تو را می‌شناسند
نام تو رخصت رویش است و طراوت
زین سبب برگ و باران تو را می‌شناسند
از نشابور بر موجی از «لا» گذشتی
ای که امواج طوفان تو را می‌شناسند
اینک ای خوب، فصل‌غریبی سر آمد
چون تمام غریبان تو را می‌شناسند
کاش من هم عبور تو را دیده بودم
کوچه‌های خراسان، تو را می‌شناسند

محمد علی کریم خانی

آمده ام

آدم؛ ای شاه

پناهم بده

خطِ امانی، ز گناهم بده

ای حَرَمَت؛ ملجاءِ درماندگان

دور مَران، از در و راهم بده

ای حَرَمَت؛ ملجاءِ درماندگان
دور مَران، از در وُ راهم بده
لایقِ وصلِ تو که، من نیستم
لایقِ وصلِ تو که، من نیستم
اذن؛ به یک لحظه، نگاهم بده... رضا جان